

Anja Mrzlak Fajdiga

Uvodnik

Mesec je minil v znamenju priprav na dobrodelni koncert, ki bo 4. decembra. Za nami je veliko priprav in ustvarjanja, da bodo lahko stojnice, na katerih bomo obiskovalcem ponudili izdelke, bogato obložene. Izdelki in dobrote so nastajale pod budnim očesom in ob pomoči naših učiteljev in učiteljic.

Učenci 7., 8. in 9. razreda smo si sredi meseca ogledali glasbeno gledališko predstavo *A me slišiš?!?* V ospredju so bila vprašanja o prednostih in pasteh uporabe različnih digitalnih orodij za komunikacijo. Zgodba je prikazala, kako v komunikaciji preko digitalnih orodij tako otroci kot tudi odrasli pogosto pozabijo, da je na drugi strani sporočila živ človek, občutljiva oseba. Predstava nam je ponudila veliko možnosti za pogovor, kar smo izkoristili pri urah slovenščine.

Vesel skok v praznični december!

Dogajalo se je ...

JESENSKA IZMENJEVALNICA

Letos se je na naši šoli odvijala že tretja izmenjevalnica. V njej smo sodelovali učenci od 1. do 6. razreda. Knjižničarka in šolska svetovalna delavka sta za pomoč pri pripravi in izvedbi vključili tudi nekaj učenek in učencev, ki smo z veseljem pomagali pripraviti stvari in učencem pomagali pri izbiri.

Tako smo se 15. oktobra že ob pol osmih zjutraj zbrali v knjižnici in zbrane stvari znosili in zložili v večnamenski prostor. Prvo uro so na ogled prišli šestošolci, četrtošolci in učenci OŠPP, za njimi pa še petošolci. Vsem smo pomagali pri izbiri, jim priporočali, svetovali in pomagali pri pomerjanju oblačil. Po drugi uri so prišli na vrsto še ostali, zamenjala pa se je tudi skupina pomočnikov.

Izmenjevalnica je okolju prijazen dogodek, ki nam pomaga ohranjati naš planet. Oblačila, ki na ta dan niso našla novih lastnikov, bodo zdaj oprana, nekatera bomo obesili v kotichek »Cote za falote«, ostale pa bomo donirali Rdečemu križu.

Upam, da bo ta dogodek na naši šoli postal tradicionalen in se ga bo udeležilo čim več učencev.

Neža Kosmač Fistrič, 6. b

COTE ZA FALOTE

Na hodniku pred jedilnico je omara, na kateri piše COTE ZA FALOTE. V omari so izgubljena oblačila, copati, bidoni in rutice. Učenke 5. b in 6. b se med FIT-odmori odpravimo po celotni šoli in pobereмо pozabljene oz. izgubljene stvari po tleh, na klopeh hodnikov ... Med tednom se tako nabere nekaj stvari, ki jih obesimo oziroma pospravimo v omaro, ki je že skoraj polna. Če slišimo, da kdo od učencev kaj pogreša, ga usmerimo k omari, kjer lahko pogleda, če je tam tudi njegovo pogrešano oblačilo ali kaj drugega. Na vsako najdeno oblačilo, copate, bidon, rutico (to so rutice prvošolcev) nalepimo nalepko, na katero napišemo datum najdbe. Datum nam pove, kdaj smo oblačilo našle. Ko je po preteku treh mesecev stvar še vedno v omari, torej je lastnik ni vzel, jo damo na Izmenjevalnico, če pa tudi tam ne najde novega lastnika, jo pošljemo na Rdeči križ.

Če tudi ti pogrešaš kakšno »coto«, je velika verjetnost, da te čaka ravno v omari COTE ZA FALOTE, zato pokukaj kdaj v omaro na hodniku.

Emma Presečnik, 6. b

POHOD NA MOZIRSKO KOČO

Planinci, ki obiskujemo RAP Lepo je v planinah, smo se odpravili do nove Mozirske kočice, kjer so nas prijazno sprejeli in postregli. Tam smo tudi prespali.

Zjutraj nas je prebudil prelep sončni vzhod. Sobotni dan smo začeli s pohodom proti Šmihelu.

Udeleženci pohoda

A ME SLIŠIŠ ?!? - GLEDALIŠKA PREDSTAVA

V četrtek, 14. novembra, smo si učenci sedmega, osmega in devetega razreda ogledali predstavo A me slišiš?!? Odvijala se je v dvorani II. slovenskega tabora v Žalcu.

Na predstavo smo se pripravili pri urah slovenščine, o bontonu v gledališču pa smo se pogovarjali tudi z razredniki. Pred odhodom so nam učiteljice in učitelji razdelili vstopnice. Ob prihodu v gledališče smo poiskali sedeže, ki so nam bili dodeljeni.

Kmalu se je predstava začela z zelo energično in zabavno pesmijo. Predstavo sta v celoti igrala le dva igralca, oba pa sta imela po dve vlogi. Glavno vlogo je imel Aleš, najstnik, ki je imel veliko problemov, saj so ga v šoli zbadali zaradi njegovega stila oblačenja ter postave. Veliko vlogo v predstavi je imela tudi učiteljica, ki misli, da je vse v redu in da so vsi OK. Kmalu spozna, da se njena predvidevanja ne ujemajo z realnostjo. Ugotovi, da se Aleš ne počuti dobro v šoli in tudi ne doma.

V predstavi je predstavljeno življenje najstnikov in na splošno otrok, ki se spopadajo s podobnimi težavami kot glavni lik Aleš. Izpostavili so tudi uporabo spleta oz. spletnih omrežij in kako lahko to vpliva na otroka oz. najstnika. Lahko smo spoznali, s kakšnimi težavami se srečujejo naši vrstniki.

Predstava je bila v celoti zelo zanimiva in poučna, saj je nosila zelo pomembno sporočilo. V veliko primerih mnenje otrok ni slišano ali ga starejši ne vzamejo resno. Zelo presenetljivo je bilo, da so v to dramsko delo vključili tudi gledalce. Postavili so nam vprašanja, na katera smo odgovarjali. Uporabili so tudi nekakšne liste, na katere so nekateri gledalci – učenci – napisali mnenje o petju učiteljice, ki bi ga lahko objavili tudi na katerem od spletnih omrežij. Na koncu predstave je bila prikazana zloraba osebnih podatkov, kar se na spletu pogosto dogaja.

Predvidevam, da se je predstava vsakega od nas vsaj malo dotaknila. Pri urah slovenščine smo se o predstavi pogovorili, predstavili svoja mnenja in poglede na tovrstno problematiko in s tem gotovo prispevali, da se bomo zavedali, kako pomembno je, da preden kaj objavimo na spletu, res dobro premislimo, če je objava primerna.

Nal Napotnik, 8. b

Slika s spleta

Sliki s spleta

V gledališki igri sta nastopala le dva igralca. Moški je igral najstnika Aleša in Mateja, učiteljičinega sošolca iz osnovne šole, ženska pa učiteljico in mamo. Igra je govorila o spletnem nasilju. Aleš je bil učenec, ki so ga ves čas zafrkavali, ker ni imel telefona in dragih čevljev. Nekega dne mu je mama kupila telefon. A Aleš je šel predaleč. Prišel je v učilnico, medtem ko se je učiteljica preoblačila. S svojim telefonom jo je fotografiral. Kasneje ji je grozil, da bo sliko objavil. Učiteljica ga je skušala pregovoriti, zato mu je povedala zgodbo iz svoje mladosti, ko je posegla v zasebnost svojega sošolca Mateja. Zaradi ponižanja je želel narediti samomor.

Slika s spleta

Ta predstava je bila zelo poučna. Meni je bila všeč. Motilo pa me je, da se je učiteljica obnašala, kot da je naša sovrstnica, saj je uporabljala preveč slengovskih izrazov.

Pri pouku smo se naslednji dan o tem seveda pogovarjali. Učenci smo lahko izrazili svoja mnenja glede predstave in spletnega nasilja.

Anja Mrzlak Fajdiga, 7. b

OGLED ODBOJKARSKE TEKME

V četrtek, 21. novembra, smo se okoli 16. ure pred športno dvorano Mozirje zbrali navdušenci obojke iz 7., 8. in 9. razreda. Odpravili smo se v Ljubljano na ogled odbojkerske tekme. Pot z avtobusom je bila sicer dolga, a je v družbi sošolcev in sošolk hitro minila.

Ob prihodu v Ljubljano smo se odpravili pred vhod dvorane Tivoli, kjer smo dobili navijaške pripomočke. Odpravili smo se v dvorano in se posedli na prosta mesta. Tekma, ki je bila potekala med ACH Volley in PGE Project Warszawa je bila zelo napeta in zanimiva. Med odmori oz. time outi je voditelj delil majice in drese ACH Volley-a.

Kljub zelo dobri igri domačih odbojkarjev jih je poljska ekipa premagala z rezultatom 1:3 v setih.

Ob koncu tekme smo se učenci in učitelji zbrali pred dvorano in se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v Mozirje, kamor smo prišli v poznih večernih urah.

Nal Napotnik, 8. b

Intervju

TEA JAZBEC – UČITELJICA ANGLEŠČINE

V letošnjem šolskem letu se je učiteljskemu kolektivu naše šole pridružila Tea Jazbec, nova učiteljica angleščine. Ko je bila še osnovnošolka, je tudi sama nekaj let obiskovala našo šolo, zato začetek ni bil pretežak. Poleg angleščine je študirala tudi španščino, v katero se je zaljubila ob gledanju mehiških nadaljevanj. Po maturi je dva meseca bivala v Španiji in tako izpopolnila znanje španskega jezika.

Minila sta že dva meseca, odkar poučujete na naši šoli. Zanima nas, kako se med nami počutite.

Počutim se domače in sprejeto, ker šolo in sodelavce poznam že od prej.

Veva, da ste začetek šolanja preživeli na naši šoli, potem pa ste preselili in šolanje nadaljevali drugje. Kateri predmet v osnovni šoli je bil za vas najljubši? Ali je že v osnovni šoli padla odločitev, da boste postali profesorica angleščine?

Vedno sem imela rada slovenščino, angleščina pa je postala moj najljubši predmet ravno po tem, ko sem začela obiskovati drugo osnovno šolo. Razlog za to pa je bila moja takratna učiteljica angleščine, ki je verjela vame in me spodbujala. Sem pa vedno govorila, da jaz nikoli ne bom učiteljica, tako da je ta odločitev prišla veliko kasneje.

Kako je potekala vaša izobraževalna pot?

Po končani osnovni šoli sem obiskovala Gimnazijo Celje – Center, kjer sem imela za izbirni predmet španščino. Jezik sem dobro znala že od prej, naučila sem se ga ob gledanju mehiških nadaljevanj, v osnovni šoli pa sem tudi obiskovala tečaj španščine. Po maturi sem za dva meseca sama odšla v Španijo, kjer sem pazila tri otroke, jih učila angleško, obenem pa sem se spoznala še z naravnimi govorci španščine. Študirala pa sem španščino in angleščino na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Predpostavljava, da tudi leposlovne knjige berete v angleškem jeziku. Se angleški jezik iz knjig zelo razlikuje od pogovornega?

Bi rekla, da je tako kot v slovenščini.

Kaj vam je pri poučevanju najbolj všeč in česa ne marate? Vas kaj novega naučijo tudi učenci?

Všeč mi je, ko me učenci poslušajo, ko jih zanima, kaj jim razlagam, oz. ko pokažejo zanimanje in postavljajo vprašanja v povezavi s snovjo. Ne maram pa nespoštovanja in motenja ure.

Seveda, učenci me veliko naučijo, predvsem tega, kako biti strpna in potrpežljiva, kar mi pomaga tudi doma, ko se soočam z svojima navihanima otrokoma.

Bi na naši šoli kaj spremenili, če bi imeli možnost?

Zaenkrat ni nič takšnega, kar bi spremenila.

Kaj najraje počnete, ko niste v službi?

Rada se ukvarjam s športom, tečem, kolesarim in hodim v hribe. V to poskušam vključiti tudi otroka in gremo skupaj na izlet s kolesi ali pa na bližnji hrib. Drugače pa v prostem času, ki ga ni veliko, kvačkam, pletem, vezem in šivam, torej sem zelo ustvarjalna. Rada pa tudi berem in sem velika ljubiteljica Harryja Potterja.

Imate morda svoj moto, ki vas usmerja na življenjski poti?

Če se navežem na drugo vprašanje, je moj moto: »Zarečenega kruha se največ poje«.

Drugače pa mi je všeč tale misel: "Happiness can be found, even in the darkest of times, if one only remembers to turn on the light." To poskušam imeti vedno v mislih in v vsaki težki situaciji poiskati nekaj pozitivnega.

Ana Oblak in Alenka Repše, 8. a

Pesniška ustvarjalnost

TRAGIČNA ROMANCA

Usodni večer, v maskah ples.
A zakaj usoden? Saj nič ni zares.
Le gostija, nobena polomija.
Zakaj, torej, se tragedija
okoli dveh mladih src ovija?

Skriti obrazi, skrita imena.
En par oči, ki se z njenimi čisto ujema.
Bi Julija naredila korak naprej ali zbežala,
če bi vedela, da njegovim očem
ime Monteg pripada?

Gledam prizor in na pol kričim:
„Julija, pojdi stran! Ne govori z njim!“
Četudi bi vedela, če bi sebe krvavo v grobu videla,
ne bi zbežala.
Vseeno bi z njim govorila.
Vseeno se vanj zaljubila.

Ne glede na to, kolikokrat njuno zgodbo
preberemo, napišemo, povemo, zaigramo,
vedno bo Romea in Julijo življenja stala.
Kot Odisej in Penelopa se bosta ljubila, iskala,
kot Orfej in Evridika vedno znova tragično končala.

Eva Ugovšek Poznič, 9. b

ZVEZDE

Zrl si v temno sliko na nočnem nebu,
poletni veter ti je mršil lase.
Zaupal si mi imena vseh luči na njem,
obljubil si, da se jim bova skupaj približala.

A ko se nisi vrnil domov,
sem te obupana iskala,
iskala tvoje modre oči,
polne življenja in upanja.

Pogledati sem morala le na tvoj najljubši kraj.
S solzami v očeh sem ugotovila,
da je Orion izpisal tvoje ime.
Prehitel si me.

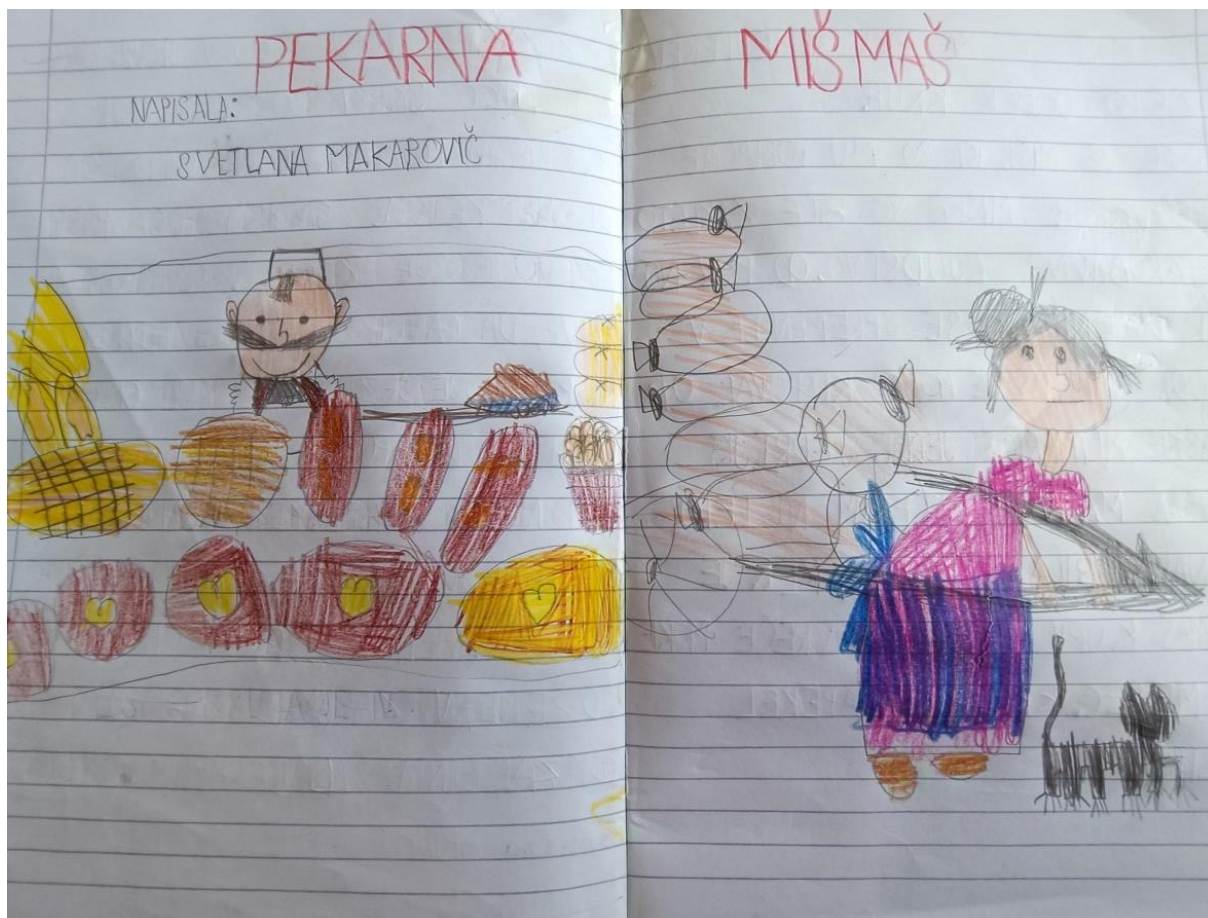
Zdaj besede svoje poslala bom med zvezde.
Upam, da zadanem pravo.
Pridi nazaj!
Nisem jezna,
le povem ti, da se dnevi,
ko lahko zdržim brez tebe,
iztekajo.

Katarina Trobentar, 8. b

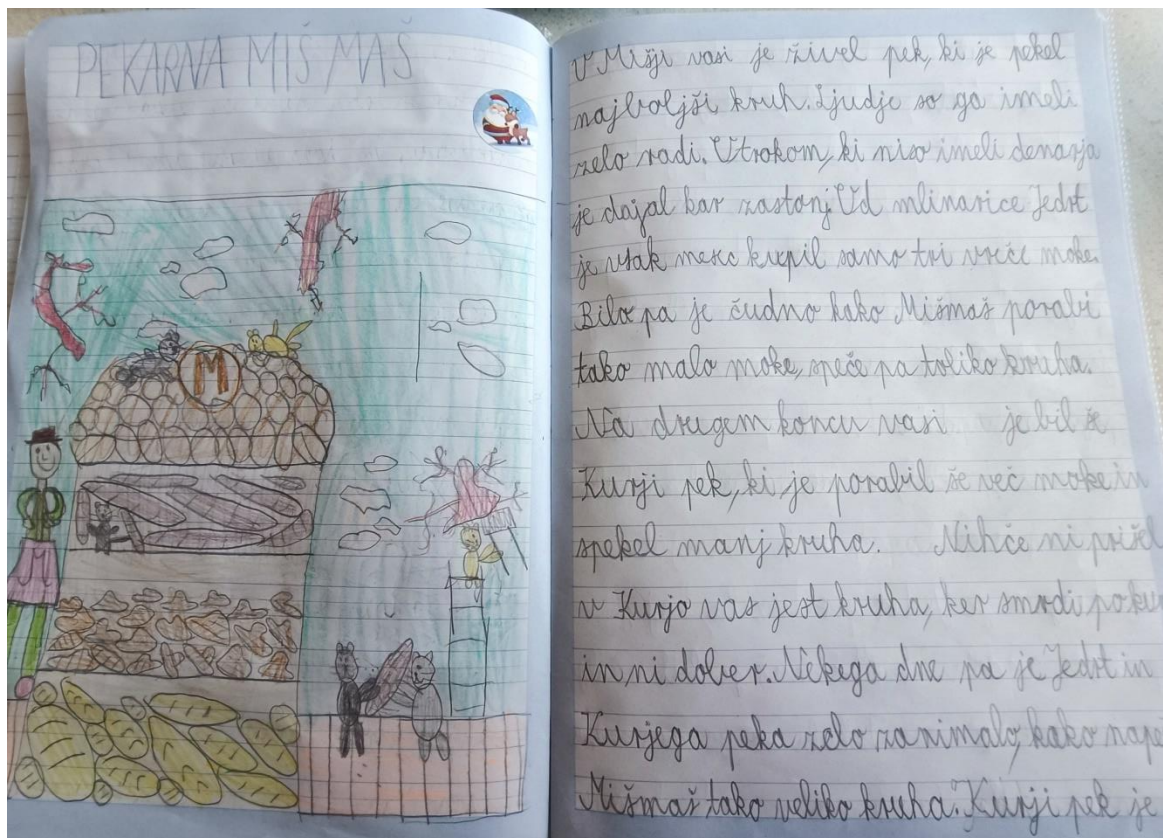
Ustvarjanje na POŠ Šmihel

Ob poslušanju pravljice Mišmaš smo dobili idejo, da spečemo kruhek.

Da je kruhek za zajtrk šel še bolj v slast, smo s pomočjo kuharice Nade pripravili še maslo.

Goja Gabriela Rak, 2. r. POŠ Šmihel

Jedot dal neki kljus, da vidi čez ključko
kako v kleti peče kruh. Jedot je ponoči
odšla v klet pri pekarni in pogledala čez
ključko. Videla je kako mu miške pomagajo.
Začudila se je in odšla domov. Se pravi
se je odpravila, je poslala mačko, ki ga
je imela. Rekla mu je naj vse miške
poje. In je odšla. Maček pa je lovil miške.
Lek mu je rekel, če ne bo lovil bo lahko
vsaki prišel. Maček se je strinjal.
Zjutraj se je Jedot pritožila, kaj je
ponoči videla. Lek Mismaš je bil ušaljev
in je odšel iz vasi. Iskali so ga povsod
ga niso našli. Maček pa je vedel kam je